

gens side, og det er alle sammen sager, som er opstået, inden Folketinget overhovedet er gået i gang med sit arbejde. Jeg spørger statsministeren: Hvordan skal det dog ikke gå, når nu Folketinget for alvor går i gang?

Der var jo ikke meget nyt i statsministerens tale. Der var masser af runde og uforpligtende formuleringer og meget få konkrete forslag. De fleste steder siger statsministeren, at han vil overveje eller vurdere dette eller hint. Men det kan vi også vælge at opfatte som et oplæg til samarbejde.

Vi har noteret os, at regeringen direkte nævner politiet og retsvæsenet, forsvaret og Europa-politikken som områder, hvor den vil lægge op til brede forlig. Og lad mig sige klart og tydeligt: Venstre er parat til forhandlinger med regeringen på alle tre områder. Men jeg håber, at viljen til samarbejde også gælder andre vigtige emner. Vi opfordrer regeringen til hurtigst muligt at indlede forhandlinger om finansloven for 1995. Regeringen siger jo, at den vil stræbe efter at fjerne underskud på de offentlige finanser, men vi savner svar på, hvordan det skal ske.

Netop fordi regeringen er så svag, som den er, kan vi frygte, at den overhovedet ikke er i stand til at styre de offentlige udgifter. Allerede nu ved vi, at udgifterne på finansloven er skredet med adskillige milliarder kroner i forhold til det oprindelige forslag til finanslov. Det skyldes, at ledigheden er større end forventet, det skyldes, at tilgangen til orlovsordninger sprænger alle rammer, og det skyldes, at renteudgifterne også bliver større end hidtil forventet.

Og det er derfor, vi har sagt, at hele processen må starte med et kasseeftersyn. Der venter nemlig en regning for regeringens solderi. Allerede i løbet af valgkampen blev det klart, at regeringens skønsmaleri ikke holder. Arbejdsløsheden er steget. Vi glæder os alle sammen over, at dagens tal viser et fald i ledigheden på 8.000 i august, men det er jo forbløffende, at faldet ikke er større i betragtning af, hvor mange titusinder regeringen har flyttet fra ledighedsstatistikken over på orlov. Og arbejdsløsheden er stadig væk 8.000 højere, end da regeringen tog over i januar 1993.

Overskuddet på betalingsbalancen er reduceret med to tredjedele, og lige efter valget frigav Danmarks Statistik nogle hidtil hemmeligholdte tal, som viser, at skattetrykket vokser voldsomt i år og næste år.

Så vores råd er, at for at skabe ro og for at skabe tillid til finanspolitikken bør regeringen

lægge op til et forlig med Venstre og De Konservative om finansloven for 1995.

Og lad mig igen understrege: Venstre vil gerne indgå en finanslovaftale med regeringen. Og jeg vil også gerne sige til statsministeren, at vi ikke møder op med ultimative krav.

Men der er ét punkt, vi på forhånd vil slå fast med syvtommersøm: Vi medvirker ikke til højere skatter og afgifter. Der er behov for en stramning af finanspolitikken; det er nødvendigt for at få renten til at falde, men det skal ikke ske ved højere skatter, det skal ske ved en synlig sænkning af statens udgifter.

Derudover møder vi op til forhandlingerne med syv ønsker.

For det første: Der skal sættes stærkere ind for at skabe flere ægte arbejdspladser i den private sektor, bl.a. ved at sænke en række erhvervs-skatter og f.eks. ved at indføre fradrag for udgifter til boligreparation og hjemmeservice. I den forbindelse ønsker vi også en indsats for at hjælpe såvel landbrug som fiskeri gennem de aktuelle omstillingsproblemer.

For det andet: Bevægeligheden på arbejdsmarkedet skal forbedres bl.a. ved at stramme rådighedsreglerne og ved at sænke flytteomkostningerne.

For det tredje: Vi vil have reformer af hospitalsvæsenet, som effektivt kan nedbringe ventelisterne.

For det fjerde: Vi vil have en genopretning af folkepensionen, sådan som vi også førte det frem i valgkampen.

For det femte: Vi ønsker en opstramning af udlændingelovgivningen.

For det sjette: Vi vil have mere politi på gaderne og en skrapper kurs mod vold, indbrud og hærværk.

Og for det syvende: Vi ønsker en genopretning af forsvarsbudgettet, så forsvarsudgifterne holdes uændret.

Jeg vil godt understrege, at Venstre bestemt ikke er en del af regeringens parlamentariske grundlag. Men vi rækker gerne hånden frem til et samarbejde, hvis regeringen til gengæld vil vise imødekommenhed. Vi indgår gerne i et konstruktivt samarbejde med regeringen, men selvfølgelig ikke for enhver pris. Regeringen må vise vilje til at indrette sin politik efter de økonomiske realiteter, som vil blive stadig mere synlige, nu efter at valget er overstået.

Og så vil jeg godt sætte en tyk streg under og bede statsministeren lægge meget mærke til det: Regeringen skal ikke regne med, at vi kommer